

DET KONGELIGE
DANSKE
MUSIKKONSERVATORIUM

PULSAR 2010 - MUSIC MOVIN'
LØRDAG D. 20. MARTS KL. 17.00
STUDIESCENEN

KAMMERMUSIK OG KAMMERDRAMATIK

- Eva Rotenberg:** **Biota (2009) (uopførelse)**
Daniel Beskow, klaver, og Paula Engel, accordeon
- Mette Nielsen:** **Vandene (2009) (uopførelse)**
*Annemette Pødenphant og Nana Bugge Rasmussen, mezzo
Aleksander Andersen Nohr, bas
Inken Menck, obo, Magnus Koch, fagot, Daniel Eklund, bratsch,
Adam Stadnicki, cello, Gao Fan og Sebastien Aegerter, slagtøj
Dirigent: Frederik Støvring Olsen*
- Christos Farmakis:** **Manchas de sangre (2009)**
*Jesper Olsson, klaver
Patric Samuelsson og Aleksander Wnuk, slagtøj*
- Benjamin de Murashkin:** **Lady Macbeth (2009)**
*Marie Grove Jørgensen, sang
Jon Festirstein og Elsa Wikström, violin, Live Johansson, cello,
Anders Bjerregaard, kontrabas, Zhuyan Liu, harpe, Erica
Roozendaal, accordeon, Nadiya Kot, slagtøj
Dirigent: Christoffer Nobin*

Lydstilling

Kl. 16.00-17.00, Studiefoyeren: Find Høffding blandt gods og guld

En koncert/lydstilling af Kristian Rymkier: det nærmeste man kommer på at være der selv. Oplev en times fri fantasi i binaurale lydoptagelser.

G.R.A.S.
SOUND & VIBRATION

SENNHEISER

PULSAR 2010 er arrangeret af Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i samarbejde med Rytmask Musikkonservatorium med støtte fra Oticon Fonden, Augustinus Fonden, CulturesFrance og Dansk Komponistforenings produktionspulje

PROGRAMNOTER

Eva Rotenberg: Biota (2009)

1: Præludium (pno + acc) – 2: Kanon (pno + acc) – 3: Bacteria (pno) – 4a: Fungi (pno) / 4b: Fungi (acc) – 5: Chromalveolata (pno) – 6: Animalia (pno) – 7: Under overfladen (acc)

Eva Rotenberg

Mette Nielsen: Vandene (2009)

Teksterne brugt i dette stykke er fra ”Den ældre Edda”. De er en del af en længere fortælling, men her er al handling skåret ud. Kun opremsningerne af Odins navne og navnene på alle Vandene i verden er tilbage. Musikken er en collage af tre elementer: ’Odins musik’ med bassanger og strygere, ’Vandenes musik’ med mezzosopraner, træblæsere og marimba, og opremsningerne af alle navnene med talestemmer og percussion.

Mette Nielsen

Grim jeg hed og Gangleri
Herjan og Hjelmbærer,
Tekk og Tridi, Tud og Ud,
Helblindi og Har.
Sad og Svipal og Sanngetal,
Hertejt og Hnikar,
Bileyg, Baleyg, Bálværk, Fjálnir,
Grim og Grimnir, Glapsvid og Fjálsvíd.
Sidhat, Sidskæg, Sejrfader, Hnikud,
Alfader, Valfader, Atrid og Farmatyr;
med eet navn nævntes jeg aldrig
medens blandt folk jeg fór.

Eikthyrnir hedder hjorten
på Hærfaders Hal,
han bider af Lærads løv
Det drypper fra hans horn i Hvergelmir,
alle Vande vælder deraf.
Sid og Vid, Sækin, Ejkind og Svål,
Gunntró, Fjårm, Fimbultul,
Rin og Rendende, Gipul,
Gåpul, Gåmul, Gejrvimul
snor sig om Guders gods,
Tyn og Vin, Táll og Háll,
Grad og Gunntorin.
En hedder Vina, Vegsvin en anden,
en tredje Tjodnuma,
Nyt og Nåt, Nánn og Hránn,
Vid og Vån, Vånd og Strånd,
Gjáll og Lejpt, som løber forbi
folk og falder til Hel.
Kármt og Ármt og Kerlauger to
skal Tor vade tværs igennem
daglig, når han drager til doms
ved Asken Yggdrasil;
thi Asernes Bro brænder i lue,
de Hellige Vande hedes.

Christos Farmakis: Manchas de sangre (2009)

Blood. A vital liquid that flows in every life form, but still a terrifying sight when spilled. The images of bloodshed and the bloodstain patterns created, would cause fear to most people. However, it is a very helpful tool for criminologists and investigators to reconstruct a crime scene.

Bloodstain Pattern Analysis: is the examination of the shapes, locations and distribution patterns of bloodstains in a crime scene, in order to provide an interpretation of the physical events which gave rise to their origin.

Through Manchas de sangre, (Bloodstains, in spanish), the listener is entering an imaginary crime scene, where the images of blood and bloodstain patterns are translated into sounds, pointing out the feelings produced when looking at the strange figures of blood, when being present at a place where a life was taken...

Christos Farmakis

Benjamin de Murashkin: Lady Macbeth (2009)

This mini-opera, composed for Marie Grove Jørgensen's Masters exam, uses Lady Macbeth's lengthier passages from Shakespeare's Macbeth. The different scenes are set to music of a varying character, from the blazing rush of the opening strings as Lady Macbeth talks her husband into killing the King, to the coldly sensual blanket chords underlying the Lady's meticulous details of murder. In the final section, the famous sleep-walking scene, every sentence is set to wildly different music, giving the audience a taste of the insanity that is gripping the protagonist as she comes to grips with what she has done.

Throughout the opera, the ensemble serves as a sort of channel, or medium, between Lady Macbeth's inner world and the audience. It plays a direct role in portraying this complex character, who on the one side is a loving wife, wanting the best for her husband, and on the other a regicidal maniac, completely controlled by her lust for power. However, it is in her guilt that her character shines through, and in the lament of her passing, at the end of the opera, the futility of her ambition is realised.

Benjamin de Murashkin